

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215208862
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová-Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4215208862.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Martinom Máčajom, advokátom, so sídlom v Bratislava, Pribinova 25 a Fridrichom Paľkom, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému: R. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., F. H. XXX/XX, o vymoženie sumy 1.010,57 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 27. júna 2016 č. k. 12Er/795/2015-33 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Komárno zo dňa 24. januára 2017 č. k. 12Er/795/2015-71 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Povinnému sa voči oprávnenému náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením č. k. 12Er/795/2015-33 zo dňa 27. júna 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 12Er/795/2015-71 zo dňa 24. januára 2017 súd prvej inštancie exekučné konanie zastavil a o trovách exekúcie si vymienil rozhodnúť samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 251 ods. 4, § 103, § 104 ods. 1, § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej ako „OSP“) a zistením, že kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania) a ak zistí nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, alebo nedostatok podmienky konania, ktorý sa nepodarilo odstrániť, konanie zastaví. V danom prípade súd zistil, že medzi tými istými účastníkmi konania sa už v minulosti na Okresnom súde Komárno viedlo exekučné konanie pre vymoženie tej istej pohľadávky oprávneného, a to na základe rovnakého exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a. s., sp. zn. SR 07618/09 zo dňa 19.08.2009. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 13Er/1061/2009 a právoplatne sa skončilo dňa 11.04.2012 uznesením Okresného súdu Komárno č. k. 13Er/1061/2009-24, zo dňa 07.10.2011, ktorým súd exekučné konanie zastavil, pretože žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia bola právoplatne zamietnutá z dôvodu, že súd zistil rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, nakoľko exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie. Vzhľadom na to, že v danom prípade dôvod, pre ktorý bolo predchádzajúce exekučné konanie zastavené, nemožno žiadnym spôsobom konvalidovať, pretože exekučný titul je naďalej v rozpore so zákonom, súd je toho názoru, že právoplatné uznesenie Okresného súdu Komárno č. k. 13Er/1061/2009-24, zo dňa 07.10.2011 predstavuje prekážku rozhodnutej veci, a preto je potrebné toto exekučné konanie zastaviť. O trovách exekúcie si vymienil rozhodnúť samostatným uznesením po ich vyčíslení a preukázaní súdnym exekútorom.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, namietajúc, že súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci, ako aj vytkol, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý

proces, a súčasne rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že v danej fáze konania súd nemôže rozhodnúť o zastavení exekučného konania. Mal za to, že v tejto fáze exekučného konania príslušný exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami boli buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia so všetkými predpísanými náležitosťami vrátane odôvodnenia, pričom Exekučný poriadok voči tomuto uzneseniu pripúšťa podanie odvolania. Napriek tomu, exekučný súd o návrhu na vydanie poverenia nerozhodol, ale bez zákonného oprávnenia rozhodol uznesením o zastavení exekučného konania. Poukázal pritom na uznesenie Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 7Cdo 108/2012 zo dňa 23.01.2013. Okrem toho namietal nemožnosť existencie prekážky rozhodnutej veci (res iudicata) v exekučnom konaní. Zdôraznil, že vecou je potrebné chápať len autoritatívne rozhodovanie o hmotnoprávných právach a povinnostiach účastníkov konania. Na vytvorenie prekážky rozhodnutej veci nestačilo, ak sa v konaní nevysslovil meritórny záver a konanie sa skončilo z procesných dôvodov, ale bolo nutné, aby vec bola meritórne prejednaná a aby bolo o tejto právnej veci rozhodnuté. Mal za to, že exekučné konanie nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť. Zároveň poukázal na vôľu zákonodarcu, ktorý v Exekučnom poriadku úmyselne neuviedol prekážku rozhodnutej veci ako vadu konania, ktorá by bránila ďalšiemu postupu. S poukazom na vyššie uvedené žiadal odvolací súd, aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu oprávneného podané nebolo.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie oprávneného bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že oprávnený svojím návrhom spísaným do zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorský úrad Bratislava, Záhradnícka 60, dňa 18.03.2015 požiadal súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o vykonanie exekúcie voči povinnému na vymoženie sumy 1.010,57 eura spolu s príslušenstvom a trovy konania, ako aj trovy exekúcie. Za exekučný titul označil Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., sp. zn. SR 07618/09 zo dňa 19.08.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.09.2009 a vykonateľnosť dňa 24.09.2009. Vyššie označený súdny exekútor doručil dňa 07.05.2015 súdu prvej inštancie žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom. Následne po pripojení exekučného spisu Okresného súdu Komárno sp. zn. 13Er/1061/2009 súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením č. k. 12Er/795/2015-33 zo dňa 27. júna 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 12Er/795/2015-71 zo dňa 24. januára 2017. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne vec po právnej stránke posúdil a svoje rozhodnutie aj správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

6. Exekučný poriadok bol s účinnosťou od 01.07.2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 9a ods. 1,2,3,4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak. Podľa prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 01.04.2017 (zákon č. 2/2017 Z. z.) § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

9. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

10. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

11. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

12. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, skúma súd z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania, pričom pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania. Ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 161 ods. 1 a 2 CSP. Keďže Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať § 230 CSP, ktoré výslovne zakotvuje, že ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

13. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už právoplatne on alebo iný súd rozhodol. Prekážka res iudicata sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd podmienok konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná vtedy, ak v novom konaní ide o tú istú vec, teda o to isté, o čo išlo v skoršom právoplatne skončenom konaní. Skutočnosť, že v určitom konaní je jeho predmetom to isté právo alebo, že jeho účastníci sú tí istí ešte neznamená, že ide o tú istú vec. Totožnosť veci charakterizujú určité znaky, ktoré musia byť dané zároveň a sú nimi: totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t. j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností.

14. V exekučnom konaní je takouto vecou samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade určitého exekučného titulu. Meritórne rozhodnutie o takejto veci má charakter uznesenia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie alebo uznesenia o zastavení exekúcie z dôvodov podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, prípadne z iného dôvodu vyplývajúceho z ustanovení Exekučného poriadku. Nie každé takéto rozhodnutie vo veci však založí prekážku res iudicata. Napríklad rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že nebolo preukázané, že exekučný titul nadobudol vykonateľnosť, nezakladá prekážku res iudicata. Oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na základe toho exekučného titulu a následne môže súdny exekútor opätovne požiadať exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak exekučný titul medzičasom vykonateľnosť nadobudne, resp. toto bude exekučnému súdu preukázané. Na druhej strane rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že exekučný titul, rozhodcovský rozsudok, je v rozpore so zákonom, nakoľko exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie, už prekážku res iudicata zakladá a oprávnený už nemôže navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Rovnako je to aj s rozhodnutiami o zastavení exekúcie. Zastavenie exekúcie z niektorého dôvodu prekážku res iudicata zakladá, z iného však nie. Nezakladá ju v prípade, ak dôjde k zastaveniu exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. V uvedenom prípade oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Na

druhej strane zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného poriadku z dôvodu, že po vydaní rozhodnutia, t.j. exekučného titulu, zaniklo právo ním priznané, prekážku res iudicata zakladá. Preto vždy, keď súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi už bolo vedené exekučné konanie, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie vo veci samej, je potrebné skúmať povahu tohto meritórneho rozhodnutia skôr, ako sa prijme záver o existencii vady podmienok konania spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej.

15. Čo sa týkalo oprávneným namietaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn.7Cdo 108/2012 zo dňa 23.01.2013, odvolací súd dodáva, že v predmetnom rozhodnutí išlo o porušenie postupu zo strany exekučného súdu tým, že bez rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora (o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie) exekučné konanie zastavil podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z., čím odňal oprávnenému možnosť realizovať tie procesné oprávnenia, ktoré zodpovedajú štádiu exekučného konania, do ktorého sa toto konanie dostalo na základe procesných úkonov oprávneného a súdneho exekútora, čo nebol daný prípad, nakoľko v tomto prípade došlo k zastaveniu konania z dôvodu skúmania procesných podmienok, ktoré je exekučný súd povinný skúmať pred rozhodnutím o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

16. V predmetnej exekučnej veci tak, ako správne konštatoval súd prvej inštancie a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v plnom rozsahu stotožňuje, bolo zistené, že medzi rovnakými účastníkmi, totožným oprávneným a totožným povinným, bolo už v minulosti vedené konanie na Okresnom súde Komárno pre vymoženie rovnakého práva oprávneného na podklade rovnakého exekučného titulu. Zníženie vymáhanej sumy bolo spôsobené úhradou povinného, avšak uvedené nespôsobuje zmenu predmetu veci, nakoľko ide o exekučné konania vykonávané na základe totožných exekučných titulov. Toto predchádzajúce exekučné konanie skončilo právoplatným uznesením Okresného súdu Komárno zo dňa 7. októbra 2011 č. k. 13Er/1061/2009-24, ktorým súd prvej inštancie exekúciu zastavil z dôvodu, že zistil rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom. Keďže rozpor exekučného titulu so zákonom, ktorý bol dôvodom zastavenia predchádzajúcej exekúcie, nemôže byť žiadnym spôsobom konvalidovaný, odvolací súd bol rovnako ako súd prvej inštancie toho názoru, že vyššie uvedené rozhodnutie o zastavení exekúcie, ktoré sa začalo medzi tými istými účastníkmi pre vymoženie rovnakého plnenia, na podklade rovnakého exekučného titulu, ktorý je aj naďalej v rozpore so zákonom, predstavuje prekážku res iudicata. Z uvedených dôvodov odvolací súd námietky oprávneného uvedené v odvolaní považoval za neopodstatnené, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému povinnému síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že povinnému sa voči oprávnenému náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).